

1900–1950, Beograd 1973. — R. Barilli, *Il Simbolismo — Le immagini del' idea*, Milano 1975. — J. Pierre, *Le Symbolisme*, Paris 1976. — V. Zlamalik, *Bela Csikos Sesija — začetnik simbolizma u Hrvatskoj*, Zagreb 1984. — *Isti*, *Ogledi o secesiji i simbolizmu*, Peristil, 1988–89, 31–32. — *Odjeci simbolizma u hrvatskom slikarstvu i kiparstvu* (katalog), Zagreb 1994. V. Zk.

SIMIĆ-BULAT, Anka, povjesničarka umjetnosti (Split, 3. VIII. 1899 — Zagreb, 16. I. 1987). Diplomirala na Filozofskome fakultetu u Zagrebu (1951), gdje je i doktorirala 1956 (*Vjekoslav Karas*). Od 1952. do umirovljenja 1971. kustosica Muzeja za umjetnost i obrt u Zagrebu. Bavila se slikarstvom XIX. st., osobito minijaturom. Sudjelovala je u organizaciji izložaba »Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj« (1961), »Minijatura u Jugoslaviji« (1964), »Skulptura iz fundusa XIV–XX. stoljeća«; autorica je izložbe »Minijatura u Hrvatskoj od XVI. do XIX. stoljeća« (1953) te scenarija dokumentarnih filmova (*Minijatura u Hrvatskoj*, *Likovni život Zagreba u XIX. stoljeću*).

BIBL.: *Razstava minijatur na Hrvaškem od XVI. do XIX. stoletja* (katalog), Ljubljana 1954; *Omiška dukala*, Prilozi — Dalmacija, 1956; *Vjekoslav Karas*, Zagreb 1958; *Zbirka minijatura u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu*, Tkalcicev zbornik, II, Zagreb 1958; *Karolina Mihanović (1847–1895)*, Peristil, 1960, 3; *Matija Brodnik*, Iz starog i novog Zagreba, II, Zagreb 1960; *Karl Weingartner, turopoljski slikar*, Vijesti MK, 1961, 5; *Sjeverozapadna Hrvatska*, u katalogu: *Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj*, Zagreb 1961; *Neobjavljeni portreti Josipa Tomina u Zagrebu*, Peristil, 1962, 5; *Mihail Stroy u Hrvatskoj (1830–1842)*, Zagreb 1967; *Milka Bedeković*, u katalogu: *Susreti s Lomnicom*, Velika Gorica 1968; *Četiri minijature Ivana Zachea*, Iz starog i novog Zagreba, IV, Zagreb 1968; *Vincenz Porkerth*, Vijesti MK, 1969, 4; *Slikar Ljudevit Cetinović*, Peristil, 1969–1970, 12–13; *Vjekoslav Karas*, u povodu 150 godišnjice slikareva rođenja (katalog), Karlovac 1971; *Prilog istraživanju Waldmüllerova opusa u Hrvatskoj*, Peristil, 1971–1972, 14–15; *Minijaturisti zagrebačkog kruga*, Radovi IPU, 1972, 1–2; *Fani Daubačić Brlić* (katalog), Zagreb 1975; *Kiparstvo Dore Vernić-Fabianec* (katalog), Velika Gorica 1976; *Slikarstvo u Karlovcu devetnaestoga stoljeća* (katalog), Karlovac 1978; *Slikarstvo Karlovca devetnaestog stoljeća*, u zborniku: *Karlovac 1579–1979*, Karlovac 1979, str. 407–414.

LIT.: V. Zlamalik i T. Maroević, In memoriam, Anka Simić-Bulat (1899–1987), Vijesti MK, 1987, 1–2. — K. Rozman, Anka Simić-Bulat (1899–1987), ZUZ, 1988. B. Šu.

SIMONETTI, Ivan, slikar (Rijeka, 22. XII. 1817 — Venecija, 7. XI. 1880). Po završetku gimnazije u Rijeci dobio je stipendiju Gradskoga magistrata za studij slikarstva na Akademiji u Veneciji. Studirao je 1833–41 (Odorico Politi, Lodovico Lipparini) i bio pet puta nagrađivan. God. 1841.

I. SIMONETTI, *Portret djevojke s maskom*. Rijeka, Moderna galerija

boravio je kratko u Rijeci, 1842. u Firenci, potom u Rimu (1842/43), Rijeci (1843/44), ponovno u Rimu (1844/45) i Rijeci (1845–50). Od 1850. do kraja života živio je u Veneciji, gdje je imao svoj atelje, ali je povremeno radio u Rijeci i u Trstu. Istaknuo se kao slikar portreta u ulju i akvarelu, poglavito portretnih minijatura u kojima je postignuo svoj najveći umj. domet. Uspjele minijature u akvarelu slikao je već u gimnaziji (*Autoportret I*, 1832). Portretirao je po narudžbi i prema zahtjevima svojega doba, uglavnom osobe visokoga društvenoga položaja, u početku pod utjecajem klasicizma a poslije bidermajera i romantizma, koloritom koji je usvojio proučavanjem i kopiranjem Tizianovih slika. God. 1841. izradio je u Rijeci *Portret cara Ferdinanda I* (drugo očuvano djelo u njegovu opusu). Iz prvoga riječkoga razdoblja očuvana su mu

SIMBOLIZAM, *Homer uči Dantea*, *Shakespearea i Goethea pjevati*, djelo B. Čikoša-Sesije. Zagreb, Institut za suvremenu povijest

I. SIMONETTI, *Autoportret*. Rijeka, Moderna galerija

djela *Portret G. B. Bačića* (1843), *Djevojčica Giustini* (1843), *Portret Ivana i Helene Franković* (1844). U drugom riječkom razdoblju, između 1847—50, naslikao je nekoliko svojih najvrednijih djela: *Portret djevojke s maskom*, *Autoportret II* i *Portret Enrica Fishera*. Njegovi portreti djeluju neposredno i jednostavno (*Portret djevojke sa sivim šalom*, 1866—67; *Portret kneginje Giovanelli*, 1870); slika ih najčešće do pasa s izrazitim usnama, velikim očima i zamišljenim pogledom. Veličinom i reprezentativnošću izdvajaju se *Portret Bartola Benedikta Zmajića* i *Portret Ane Zmajić* iz 1869; B. B. Zmajić prikazuje i jedini očuvani Simonettijev crtež nastao 1855. Oko 1870. izradio je tri portreta J. J. Strossmayera. Između 1842—50. slikao je pov. teme i žanr-prizore; očuvan je samo akvarel *Bijeg iz Parga* (1842; Muzej Benaki, Atena). Bavio se i crkv. slikarstvom (*Bezgrešno začeće*, 1850; crkva Sv. Jerolima, Rijeka) te kopiranjem starih majstora, navlastito Tiziana (*Marijino uznesenje*, 1852; crkva Sv. Vida, Rijeka). Očuvano je 40-ak njegovih originalnih slika, najveći dio u Modernoj galeriji u Rijeci. Samostalna izložba priređena mu je 1955. u Rijeci. S. je najistaknutiji riječki slikar XIX. st. Bio je i vrstan restaurator i stručnjak za procjenu starih slika. Za Strossmayerovu galeriju u Zagrebu nabavio je u Italiji 30-ak slika tal. majstora XVI—XVII. st., od kojih je većinu sam restaurirao. Sa Strossmayerom je surađivao od 1865. do kraja života.

LIT.: B. Vižintin, Ivan Simonetti, riječki slikar XIX. stoljeća, *Riječka revija*, 1952, 2. — Isti, Strossmayer i Simonetti, *Bulletin JAZU*, 1954, 4—5. — Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1961. — B. Vižintin, Ivan Simonetti, Zagreb 1965. — Isti, Umjetnička Rijeka XIX. stoljeća. Slikarstvo-kiparstvo, Rijeka 1993. V. Fo.

SINAC, selo *II* od Otočca. Na lok. *Gradina* na Rudinama prapov. je utvrđeno naselje iz kasnoga brončanog, a vjerojatno i željeznoga doba. Zaravan gradine štite okrugle suhozidine, a vide se i temelji dviju stražarskih kula kružna tlocrta. U okolici su u živoj pećini usječena dva mitreja (*oltari*), s reljefom Mitre Tauroktona. — U župnoj crkvi Sv. Ilije (1841) tri su barokna oltara; na glavnome je slika sveca zaštitnika, djelo F. Berganta; bočni je oltar Sv. Franje Borgije dao podići kapetan Duinović (1768).

LIT.: K. Patsch, Die Lika in römischer Zeit, *Schriften der Balkankommission, Antiquarische Abteilung*, I, Wien 1900, str. 88—89. — Horvat—Matejčić—Prijatelj, Barok. — R. Drechsler-Bižić, Japodska grupa, u knjizi: *Praistorija jugoslavenskih zemalja*, V, Sarajevo 1987. R. D. B. i A. Ht.

SINOVIĆ (Sinovčić), Miro, grafički oblikovatelj (Karaganda, Kazahstan, 10. V. 1945). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu. Radio kao grafički oblikovatelj u izdavačkoj kući »Vjesnik« 1970—77. S izrazitim osjećajem za likovnost radi oblikovna rješenja za proizvode poduzeća »Saponije«, »Podravke«, »Bagata« i dr. Od 1986. živi u Sjedinjenim Američkim Državama, gdje radi kao grafički oblikovatelj velikih izdavačkih kuća i tvrtki: »Ballantine«, »Harper & Collins«, »IBM«, »MGM«, »Sony« i dr. R.

SINJ, gradić u *J* dijelu Cetinske krajine. Neolitički kameni predmeti nađeni su na lok. Grad (Sinj), Ruduša, Radošić. U I. st. važna je dalmatska utvrda *Setovia* (iznad sela Lučana). Rim. žrtvenik na kojemu se spominje Genio Osiniatium dokaz je kontinuiteta naselja i toponima na sinjskome Gradu, a stele iz Ruduše osebujan su lokalni klesarski proizvod. Nedaleko